

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0085 van 28 januari 2014
in de zaak 2010/0132/A/2/0116

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
3. de heer [REDACTED]
4. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Isabelle VANDESCHOOOR
kantoor houdende te 9000 Gent, Lange Kruisstraat 6 F
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 24 december 2009, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 oktober 2009.

De deputatie heeft het administratief beroep van mevrouw [REDACTED] (hierna de aanvrager) tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem van 11 mei 2009 gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie van één petanquebaan mits het reduceren van de lengte ervan tot 10 meter door inkorting aan de noordelijke zijde, en het voorzien van een groen- en geluidscherm van 2 meter hoog tussen de petanquebaan en de noordelijke perceelgrens. De aanvraag tot regularisatie voor de tweede petanquebaan wordt uitdrukkelijk uit de vergunning gesloten.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De partijen werden opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 juni 2010, waar de behandeling van de vordering tot vernietiging voor onbepaalde tijd werd uitgesteld.

De partijen worden opnieuw opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 maart 2011, waarbij de behandeling van de vordering tot vernietiging werd verdaagd naar de zitting van 19 april 2011. Aanvullende termijnen worden aan de partijen opgelegd om te kunnen antwoorden op een aantal excepties, opgeworpen door de verwerende partij.

Op de zitting van 19 april 2011 werd de behandeling van de vordering om procedurele redenen verdaagd naar de zitting van 17 mei 2011.

Partijen zijn opnieuw opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 mei 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Isabelle VANDESCHOOR die verschijnt voor de verzoekende partijen en de heer ■■■■■, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 3 november 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem reeds een eerste stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor de regularisatie van de aanleg van 2 petanquebanen. De verwerende partij wiligt het administratief beroep, dat tegen de vermelde beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd ingesteld, op 2 april 2009 niet in.

Op 30 maart 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager mevrouw ■■■■■ bij het college van burgemeester en schepenen van Sint-Martens-Latem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van twee petanquebanen van 31,2m² en 21m²”*.

Het betreft opnieuw een regularisatieaanvraag.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, deels gelegen in woongebied en deels gelegen in een woonpark.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem weigert op 11 mei 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college motiveert deze beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag betreft het aanleggen (regulariseren) van 2 petanquebanen in openlucht op respectievelijk 1m en 0,5m ten opzichte van de laterale perceelsgrenzen;

Overwegende dat het CBS voor de gevraagde werken reeds eerder een weigeringsbesluit nam d.d. 03.11.2008;

Dat de Bestendige Deputatie Oost-Vlaanderen het beroep van de aanvrager tegen de genoemde beslissing niet inwilligde;

Dat huidige aanvraag geen nieuwe elementen bevat welke aanleiding zouden kunnen geven tot vergunning;

Overwegende dat het goed gelegen is binnen een zone die in hoofdzaak gekenmerkt wordt door residentiële bebouwing type eengezinswoningen;

Gelet dat het perceel met een oppervlakte van 417m² op zich reeds weinig draagkracht bezit voor het aanleggen van twee petanquebanen;

Gelet dat de inrichtingen bovendien aangebracht zijn in openlucht tot quasi tegen de perceelsgrenzen;

Gelet dat de petanquebanen aangelegd zijn in functie van de uitbating van een druk bezochte horecazaak;

Conclusie: de gevraagde inrichting is onverenigbaar met de goede ruimtelijke aanleg van de omgeving omwille van het gevaar voor overlast en schending van de private levenssfeer van de omwonenden.

...”

De aanvrager tekent tegen deze beslissing op 9 juni 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Er werd geen verslag opgemaakt door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Na de hoorzitting op 15 september 2009, beslist de verwerende partij op 15 oktober 2009 om het beroep gedeeltelijk en voorwaardelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2.6.2 De juridische aspecten

...

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van 2 petanquebanen, is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

Voorliggend project beoogt de regularisatie te bekomen van 2 petanquebanen voorzien in de vrij beperkte tuinzone, deels in gebruik als terras, bij een bestaande en hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte horecazaak.

Deze uitbating is gelegen in een eerder residentiële woonomgeving aansluitend op een woonparkgebied, evenwel dient opgemerkt dat de omliggende percelen als gelegen in woonparkgebied nagenoeg even groot en dezelfde bezetting hebben als de kavels gelegen in woongebied.

Gelet op de beperkte oppervlakte van de tuinstrook en het dichtbebouwd karakter van deze omgeving dienen petanquebanen omzichtig ingeplant te worden. Een dergelijke inrichting is vanuit stedenbouwkundig oogpunt enkel aanvaardbaar wanneer de hinder die deze veroorzaakt beperkt blijft of kan worden tot deze die de maat van de normale burenhinder niet overstijgt.

De te regulariseren petanquebanen respecteren onvoldoende afstand t.o.v. het noordelijk aanpalend perceel, en in onvoldoende maatregelen om te voorzien in een buffering t.o.v. dat perceel. De resterende stroken zijn hiervoor immers te smal. Hierdoor overschrijden deze inrichtingen wel degelijk de maat van de normale burenhinder.

Voor wat betreft petanquebaan 2 kan hieraan door het opleggen van voorwaarden niet tegemoetgekomen worden, zodat deze niet verenigbaar is met de goede plaatselijke aanleg.

Petanquebaan 1 kan ingekort worden tot een baan van 10m lang. Wanneer dit gebeurt aan de noordelijke zijde, kan op de vrijgekomen plaats een buffer gerealiseerd worden t.o.v. het noordelijk aanpalend perceel, wat de hinder tot een aanvaardbaar niveau zal beperken.

2.7 Conclusie

De aanvraag is enkel voor vergunning vatbaar wat betreft petanquebaan 1, mits het reduceren van de lengte ervan tot 10m, door inkorting aan de noordelijke zijde, en het voorzien van een groen- en geluidscherm (2 m hoog, bestaande uit houten tuinschermen of metalen draad met klimopbegroeiing) tussen deze baan en de noordelijke perceelsgrens.

Petanquebaan 2 dient uit de vergunning gesloten te worden.

Een nieuwe aanvraag waarbij baan 2 verplaatst wordt met de lange zijde evenwijdig met de straat (parking), beperkt tot 10m, en waarbij zo dicht mogelijk wordt aangesloten bij het gebouw, kan eerder voor een vergunning in aanmerking komen. Dit dient evenwel het voorwerp uit te maken van een nieuwe aanvraag, in te dienen in eerste aanleg bij het college van burgemeester en schepenen.

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat dient geconcludeerd te worden dat onderhavig beroep slechts gedeeltelijk en voorwaardelijk vatbaar is voor inwilliging;

...

Dit is de bestreden beslissing.

Daags voor het nemen van de bestreden beslissing, op 14 oktober 2009, dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem een nieuwe aanvraag in strekkende tot “de regularisatie van een petanquebaan van 25m², van een houten tuinteras van 86m², voor de heraanleg van een petanquebaan van 25m², voor het tijdelijk (van

1/11 tot eind maart) plaatsen van een rokerstent van 16m² en voor het rooien van een zieke Japanse kerselaar nodig voor de heraanleg van hogergenoemde petanquebaan ”.

Het college verleent de gevraagde regularisatievergunning op 30 november 2009 onder voorwaarden. Het administratief beroep, ingesteld door de verzoekende partijen wordt op 18 maart 2010 onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing wordt door de verzoekende partijen bij de Raad een beroep tot vernietiging ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder het rolnummer 2010/0407/A/2/0367.

Ondertussen had de aanvrager ook een regularisatievergunning aangevraagd voor het reeds aangelegde houten tuinterras. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem willicht op 10 augustus 2009 deze regularisatieaanvraag in onder zeer strikte voorwaarden (afstand t.o.v. zijdelingse perceelsgrenzen moet minstens 4m bedragen en binnen deze bufferzone moet een vast geluidswerend scherm worden aangebracht, aan weerszijden geflankeerd door een wintergroen scherm), waartegen de aanvrager administratief beroep aantekent bij de Deputatie (en naderhand daarvan afstand doet naar aanleiding van het indienen van de op 14 oktober 2009 ingediende allesomvattende regularisatieaanvraag).

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

Op de openbare terechtzitting van 15 maart 2011 betwist de verwerende partij het actueel belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering.

Zij stelt dat het voorwerp van de bestreden beslissing, zijnde de regularisatie van de eerste petanquebaan, volledig vervat is in de latere afgeleverde vergunning, middels de beslissing van de deputatie van 18 maart 2010, waartegen de verzoekende partijen eveneens een vernietigingsberoep hebben ingesteld (2010/0407/A/2/0367).

Zij meent dat de verzoekende partijen niet tweemaal dezelfde vernietiging kunnen nastreven.

2.

De verzoekende partijen betwisten het standpunt van de verwerende partij en doen de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Daarnaast is het inderdaad juist dat het belang moet blijven bestaan op het ogenblik van de uitspraak. Het actueel karakter van het belang houdt in dat het beroep in de loop van het geding niet onontvankelijk mag worden. Deze eis houdt evenwel niet in dat het belang in hoofde van de verzoekers in de loop van het geding steeds hetzelfde dient te blijven. In deze optiek argumenteert verwerende partij dat verzoekers hun belang zouden verloren hebben bij hun beroep tot nietigverklaring van de beslissing dd. 15.10.2009 waarbij alvast 1 petanquebaan werd vergund, eens zij jurisdictioneel beroep hebben aangetekend tegen de latere beslissing dd. 18.03.2010, waarbij een regularisatievergunning werd verleend voor 2 petanquebanen.

Nochtans staat onbetwistbaar vast dat verzoekers hun persoonlijk actueel belang behouden bij beide vernietigingsprocedures :

- *Vooreerst doet de opname van het voorwerp van de eerste vergunning in de tweede vergunning in de loop van het geding (of dit nu via een impliciete opheffing is, dan wel via een impliciete vervanging van een voorgaande beslissing door een latere beslissing, gezien een intrekking van de eerste administratieve beslissing geenszins voorligt) in geen geval het belang teloor gaan van verzoekende partijen, nu de tweede vergunning (de zogenaamde 'opheffingsbepaling') zelf nog niet definitief is, omdat deze eveneens het voorwerp uitmaakt van een vernietigingsberoep (...).*
- *Daarnaast werkt een vernietiging ex nunc en werkt elke impliciete wijziging, vervanging of opheffing slechts ex nunc, hetzij vanaf de datum van de tweede beslissing. Gezien het hier gaat om regularisatievergunningen voor reeds uitgevoerde werken en inrichtingen, waarvan verzoekers nadeel ondervonden hebben voor de periode dat deze beslissing werd toegepast tot aan de datum van de inwerkingtreding van het 'opheffingsbesluit' (...).*

Gezien geen van beide beslissingen van de deputatie, noch deze van 15.10.2009, noch deze van 18.03.2010 definitief zijn, en bovendien de eerste beslissing dd. 15.10.2009 niet uit het rechtsverkeer werd gehaald (door intrekking, hetgeen diende te gebeuren binnen een termijn van 30 dagen, quod non), staat vast dat verzoekers belang hebben bij de aanvechting ervan. Het is theoretisch immers perfect mogelijk dat bvb. de aanvrager (om onbekende redenen die niets ter zake doen) afstand zou doen van de 2de vergunning, waardoor de 1ste zou kunnen worden uitgevoerd. Daarnaast is het evenzeer mogelijk dat de 2de vergunning vernietigd wordt, zodat verzoekers wel degelijk hun belang behouden bij het bestrijden van ook de 1ste vergunning.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de chronologie van de feiten en de in het administratief dossier aanwezige stukken, alsmede uit de samenhang met het dossier 2010/0407/A/2/0367 stelt de Raad vast dat het oorspronkelijke voorwerp van de aanvraag van de voorliggende bestreden beslissing, zijnde de regularisatie van twee petanquebanen, eveneens volledig vervat zit in de op 14 oktober 2009 ingediende ruimere regularisatieaanvraag waarvoor het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem op 30 november 2009 een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd heeft.

De Raad stelt eveneens vast dat op dat ogenblik de aanvrager aan het college van burgemeester en schepenen reeds had laten weten afstand te doen van zijn administratief beroep inzake het tuinterras en dat de hoorzitting inzake de eerste bestreden beslissing reeds was doorgegaan op 15 september 2009.

Vanwege de aanvrager volgde er evenwel geen formele afstand van zijn regularisatieaanvraag van maart 2009.

Op het ogenblik van het indienen van de ruimere regularisatieaanvraag op 14 oktober 2009 waren er aldus voor de twee petanquebanen 2 aanvragen in omloop: een aanvraag die geleid heeft tot de bestreden beslissing van 15 oktober 2009 waarbij petanquebaan 1 werd geregulariseerd (dossier gekend bij de Raad onder rolnummer 2010/0132/A/2/0116) en de

beslissing van 18 maart 2010 waarbij twee petanquebanen werden geregulariseerd (waaronder petanquebaan 1 die het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing van 15 oktober 2009) samen met een tuinterras en een tijdelijke rokerstent, middels een onontvankelijk verklaren van het administratief beroep van de alhier optredende verzoekende partijen waardoor de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 30 november 2009 rechtskracht kreeg (dossier bij de Raad gekend onder het rolnummer 2010/0407/A/2/0367).

2.

Bij het instellen van de voorliggende vordering had de verwerende partij de in het samenhangende dossier 2010/0407/A/2/0367 bestreden beslissing nog niet genomen.

Er bestaat geen betwisting dat de verzoekende partijen mogelijke hinder en nadelen kunnen ondervinden door het gebruik van de petanquebanen.

Het belang van de verzoekende partijen moet evenwel actueel blijven gedurende de ganse duur van de procedure en dit op ononderbroken wijze. De beoogde vernietiging van de bestreden beslissing van 15 oktober 2009 moet aan de verzoekende partijen nog een rechtstreeks voordeel verschaffen, met name het verdwijnen van het nadeel dat voor hen is ontstaan uit de bestreden beslissing.

3.

Met het arrest van 28 januari 2014 met nummer A/2014/0086 heeft de Raad de beslissing van de verwerende partij van 18 maart 2010 vernietigd (in het samenhangend dossier bij de Raad gekend onder het rolnummer 2010/0407/A/2/0367), waarbij zij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem van 30 november 2009 onontvankelijk had verklaard.

Deze vernietiging heeft tot gevolg dat de deputatie opnieuw zal moeten oordelen over het door de verzoekende partijen ingestelde administratief beroep tegen de allesomvattende regularisatiebeslissing zoals verleend door het college van burgemeester en schepenen op 30 november 2009 en dit zowel met betrekking tot de twee petanquebanen, het houten tuinterras, het rooien van een Japanse kerselaar en het tijdelijk plaatsen van een rokerstent. De vernietiging heeft tevens tot gevolg dat de vergunningsbeslissing van het college, door het devolutief karakter van het administratief beroep, geschorst wordt.

Met de te nemen herstelbeslissing over de allesomvattende regularisatieaanvraag hernemen de verzoekende partijen al hun verweermiddelen tegen de petanquebanen, zodat het voordeel dat zij aanvankelijk nastreefden in de onderhavige procedure niet meer bestaat nu dit voordeel nagestreefd wordt in de meest ruime procedure.

De verzoekende partijen kunnen immers niet gevolgd worden waar zij stellen dat zij beide procedures moeten kunnen uitputten. Waar de verzoekende partijen zich in de onderhavige procedure richten op de vernietiging van de vergunning voor de petanquebaan 1 dient de Raad vast te stellen dat het bekomen van dit voordeel niet meer nuttig aan de orde is, nu de deputatie, gelet op haar volheid van bevoegdheid en de devolutieve werking, en gelet op de uitgesproken vernietiging, eerst een herstelbeslissing dient te nemen in het samenhangend dossier 2010/0407/A/2/0367, waar eveneens door de verzoekende partijen petanquebaan 1 met een administratief beroep bestreden wordt.

Alle jurisdictionele beroepsmogelijkheden blijven nadien tegen de te nemen herstelbeslissing trouwens bestaan.

Het volgen van de redenering van de verzoekende partijen komt er anderzijds op neer dat bij een eventuele vernietiging in onderhavig dossier, de verwerende partij nogmaals de

regularisatieaanvraag voor de twee petanquebanen dient te beoordelen, daar waar dezelfde aanvraag reeds hangende is ingevolge het administratief beroep inzake de allesomvattende aanvraag. De deputatie zou dan niets anders kunnen dan het beroep zonder voorwerp te verklaren, gelet op een reeds hangende (maar ruimere) aanvraag. Daaruit volgt nogmaals dat de verzoekende partijen geen actueel belang meer vertonen om de vernietiging van de bestreden beslissing van 15 oktober 2009 na te streven.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 700,00 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 januari 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS